

da Loven første Gang kom frem, der skulde have Lodder, men derimod dem, der endnu paa det Tidspunkt vare ugifte, som derfor havde Adgang til at opspare en større Kapital, burde man snarere stille strengere Krav til Gavn for de Folk selv, naar de bleve Ejere.

Jeg antager, at naar Loven næste Gang kommer til Revision, kommer man til at forandre den paa flere Punkter. Thi det gaar vist neppe an at fortsætte paa den Vej stedse at forøge Statens Tilskud og stille de Folk i en saa udsat Stilling, som de efter min Mening blive stillede i, saafremt Tiderne forandre sig. Thi dette vil let kunne medføre en sørgelig Kalamitet, saa at et stort Antal af dem kommer til at gaa fra deres Ejendomme, hvis man f. Eks. faar faldende Priser paa de Produkter, som de Folk særlig skulle leve af at frembringe, nemlig de mere forædlede Landbrugsprodukter, Flæsk og Smør. Jeg kan derfor ikke dele den Anskuelse, som blev udtalt af det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (H. J. Nielsen), at han paa nærværende Tidspunkt i og for sig kunde være med til at ofre større Pengemidler paa denne Sag. Jeg mener, at det er rigtigt, at vi se det an en Tid, og at man lader Loven i sin nuværende Skikkelse virke i den fastslaaede Tid, indtil den skal optages til Revision igen.

Det fremgaar imidlertid af hele Forslaget, at Loven fremsættes paa Grund af ekstraordinære Forhold. Det undrer mig nu, at den højtærede Minister ikke har været i Stand til at fremsætte bedre Motiver. De, der fremføres i Bemærkningerne til Lovforslaget, som det blev forelagt i Folketinget, ere meget utilstrækkelige. Der oplyses deri, at der er indkommet Laanebegæring til Oprettelse af nye Husmandsbrug til et Beløb af 8,068,924 Kr. og Begæring om Tillægslaan til et Beløb af 2,053,847 Kr., tilsammen altsaa et Beløb paa over 10 Mill. Kr.; og paa Grund af dette større Begær om Tillægslaan har Ministeren ment, at den ene af de 4 Mill. Kr., der var til Raadighed, burde anvendes hertil, hvorfor der altsaa kun bliver 3 Mill. Kr. til nye Husmandsbrug.

At der fremkommer flere Begæring, flere Andragender om en Ting, end der kan bevilges, er noget, vi kende fra saa mange Omraader. Hver Gang der saaledes skal gives Legater bort, maa jo mange Ansøgere gaa bort med uforrettet Sag, idet der kun er en enkelt eller nogle faa, der kunne komme i Betragtning. Og se vi hen

til den Bevilling, der gives paa Finansloven til Haandværkere til Anskaffelse af Maskiner og Redskaber, indkommer der jo ogsaa paa den Konto et langt større Antal Ansøgninger, end det med de Midler, der ere til Raadighed, er muligt at efterkomme. Den Omstændighed altsaa, at der er et langt større Antal Ansøgere, end der er Midler til Raadighed, er ikke et Motiv til at forhøje Beløbet.

Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (H. J. Nielsen) var imidlertid noget inde paa andre Motiver, nemlig, at der var en Del Ansøgere, som i god Tro havde truffet deres Dispositioner og derfor vilde blive ladte i Stikken, hvis der ikke blev stillet større Midler til Raadighed. Det forekommer mig, at den højtærede Minister godt kunde have givet noget bedre Oplysninger i saa Henseende; men det er jo muligt, at Ministeren ikke gerne vil give dem her i Salen, men hellere vil give dem i et Udvalg. Tinget kan, forekommer det mig, ikke forsvare at vedtage en Lov med den foreliggende Motivering, men maa kræve bedre Oplysninger. Jeg antager, at saadanne have foreligget paa en eller anden Maade, enten underhaanden eller ved, at Ministeren har givet dem i Udvalget til Medlemmerne af Folketinget. Jeg ser, at Folketingsmanden for Grenaa (Pedersen-Nyskov), som i mange Aar har været Ordfører for Reformpartiet i denne Sag, har udtalt, at det at faa denne Million netop i dette Øjeblik er saa nødvendigt, „at selv om vi skulde miste den for de kommende Aar, vil jeg tilraade det“. Naar den ærede Folketingsmand har udtalt sig paa denne Maade, maa der jo ganske sikkert have været flere Oplysninger til Raadighed, end der foreligger i de Bemærkninger, hvormed Ministeren har ledsaget Lovforslaget. Jeg vilde heller ikke godt kunne tænke mig, at den nuværende Finansminister saa glat vilde gaa med til at paabyrde Statskassen yderligere Udgifter, hvis ikke der ogsaa overfor ham var fremkommet ret vægtige Motiver til Gunst for, at Staten skulde forøge sine i Forhold til Indtægten saa betydelige Udgifter med en yderligere Udgift; thi dette kan jo ikke undgaas, naar Staten maa tabe paa den Del af Laanesummen, den Del af Obligationerne, den overtager, og som den skal afhænde igen gennem Hypotekbanken.

Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (H. J. Nielsen) udtalte, at man skulde ikke se alt for sort paa Forholdene; naar der var Tale om Pengemangel i dette Øje-